

Между това на Царя ся добихъ двама сынове. Народъ-тъ можяше да ся лъже съ надеждѣ-тъ; той желаяше да възкреси въ тѣхъ духа на Владиміра II. Трѣбваше единый отъ тѣхъ да ся нарече съ това драгоцѣнно за Българе-ты имя: нъ работа-та зависѣла отъ Царицѣ-тъ; ней неприятно бѣше да даде на сына си имя-то на тогова, който направи толкова да треперять Гръци-ты; и така по нейнѣ-тъ волж, единый ся нарече съ имя-то на Царскый дѣдъ, пріятель на Имперіѣ-тъ, Бориса I, а другый ся нарече съ имя-то на вуйнѣ-тъ на Царицѣ-тъ, Императора Романа.

Нъ едвамъ малкы-ты тѣя двѣ Царчета, Борисъ и Романъ, оставихъ пелены-ты, и майка имъ прія въ свои-ты рѣцѣ тѣхно-то възпитаніе; Царь-тъ ся съгласи на това, защото властолюбива-та му супруга господствоваше надъ него жестоко и въ други отношенія. Отъ това свое самовластіе Царица-та проводи Царчета-та въ Константинополь, дѣто, съ причинѣ да ги навизда, ходяше почти всякъ годинѣ, и много врѣмя ся веселяше тамъ съ счетъ на Българскѣ-тъ казнѣ.

Между това на 9-й Ноемврія, въ 959 годинѣ умрѣ Императоръ Константинъ Багрянородный, и на престола възлязе сынъ му, Романъ, нареченъ Малкый. Това прогнѣненіе на Византійско-то Правителство не докара никакво измѣненіе въ пріятелско-то отношеніе на Имперіѣ-тъ съ Българіѣ.

Младый Императоръ (на 21 годинѣ) почти никакъ не бѣше по дѣятеленъ отъ свой баща; отхраненъ нѣжно, той не находяше удоволствіе въ стана, и въ Сената попогнѣдоваше весма рѣдко. Любимецъ-тъ неговъ Іосифъ, който на прѣдъ бѣше Вице-Адмиралъ, а сега стана Магыстръ на Императорскый Дворъ, той врьтяше най голѣмы-ты работы. Сисиній управляваше столицѣ-тъ, а двама-та братѣя, Никифоръ и Львъ Фоки, бяхъ начялници надъ арміѣ-тъ срѣшу Сарацине-ты, и весма успѣшно.

Той славный Никифоръ Фока, прѣдводителъ, ако и още младъ, нъ юнакъ и благоразуменъ, начна да докарва военны-ты силы на Имперіѣ-тъ въ по добро състояніе, като въведе строгъ дисциплинѣ, и като набра новѣ войскѣ и исплнни плѣкове-ты. Той ся опрѣдѣли да завладѣ Кандіѣ (Критъ); подъ негово начялство служи и отрядъ-тъ Россійскый